

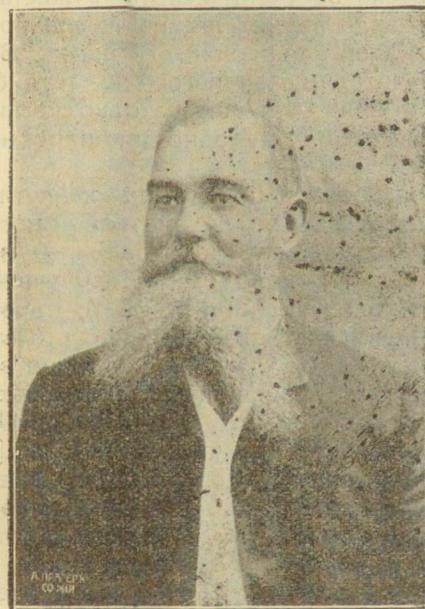
революционна дѣйностъ. Подиръ несполучливия атентатъ срѣщу Хаджи Ставри отъ Хасково, той биъл пратенъ на заточение въ Мала Азия, отдѣто се завѣрналь слѣдъ освобождението и учителствувалъ нѣколко години въ Софийската дѣржавна гимназия. Днесъ покоенъ.

Захарий П. Коняровъ е родомъ отъ Ямболъ. Учиълъ е въ Одеса, дѣто е свѣршилъ историко-филологический факултѣтъ при Новоросийския университетъ. Биъл учитель въ Сливенъ отъ 1873 до 1877 г.. Прѣзъ врѣме на руската окупация биъл „правителъ канцелярии“ на Сливенския губернаторъ Илишевичъ, а въ 1880 г. биъл назначенъ за секретарь на румелийския Върховенъ сѫдъ, която длѣжностъ занимавалъ до съединението (1885). Днесъ по-коенъ.

Захарий П. Коняровъ.

Пенчо Черковски е родомъ отъ Дрѣново. Първоначалното си образование получилъ въ

Пенчо Черковски.

родния си градъ, слѣдъ което се учиълъ въ Англия и Германия. Учителствувалъ въ Сливенъ прѣзъ 1873—1876. Той е запомненъ тамъ като единъ даровитъ учитель. Биъл е прѣвъ, който въвель въ училището прѣподаването на експериментална физика и химия. Той въвель и военната гимнастика и воденето на ученицитѣ по научни екскурзии. Той е единъ отъ видните народни дѣйци: взималъ е живо участие въ борбите за освобождението. Починалъ.

Прѣзъ 1876—77 г., една отъ най-критичните училищни години за Сливенъ, мжжкото у-ще останало само съ три класа и

единъ учитель — **Д. Кавалджиевъ**. Читателътъ си припомня, че прѣзъ 1876 г. стана Сливенското възстаніе, кланетата тукъ и въ околността, а прѣзъ 1877 г. се обяви